

Nazlıcan

– KARAM-41 · 16 Ağustos 2018

Sevdiğim göz ağrım, ciğer paremsin,
Bağrımda gonca gül, gözde hâremsin.
Havamsın gıdamsın, emim çaremsin,
Tuzumla suyumsun, nanım Nazlıcan.

Düşmüştü kaldırdın, kalbimi, yerden,
En güzel yar oldun, geçmişken serden.
Girerek gönlüme, bilmem ki nerden,
Nabzımda sen attın, kanım Nazlıcan.

Bu nasıl sevdemiş, harınla yandım,
Mutluluk nehrinde, yüzüyor sandım.
İçerek mest oldum, vuslata kandım,
Ömrümün her demi, anım Nazlıcan.

Sen yokken, içimde zindanlar vardı,
Bedenim bedbahttı, yüreğim dardı.
Dünyama doğunca, hülyalar sardı,
Geceydım ağarttın, tanım Nazlıcan.

Bu gönlüm her zaman, bil ki evindir,
Durma gir hiç çıkma, kal da sevindir.
Solumda yat haydi, sev de devindir,
Çoktandır bekliyor, yanım Nazlıcan.

Resmini vermiştin, boynuma astım,
Öperek kokladım, bağrıma bastım.
Özlemim bir miktar, dinsindi kastım,
Sandım ki sen sardın, canım Nazlıcan.

Sultanım hatunum, enim ecemsin,
Güneşim yıldızım, beyaz gecemsin.
Efendim kıymetlim, daha nicemsin,
Canıma can kattın, hanım Nazlıcan.